

Optog for autonom faglighed. Vogntrækning fra Gaderummet til By- og Boligministeriet.

København – blandt andre byer – har problemer med boligmassen. Den passer ikke for alle. Der er både brug for nye boliger til afhjælpning af bolignøden, og der er brug for anderledes boliger. Boliger hvor individer trives, og boligtyper der fremmer et fedt samfund, et samfund for alle.

Man kan bygge på mange måder. Lige nu har vi bygget små modeller til virkelige halmballe-huse, økologiske huse, som enhver – rig som fattig, høj som lav – kan tænke med på, eventuelt selv bygge op.

Dem der har bygget modellerne er unge fra den københavnske rendesten. Vi er lidt dem, som alle taler om, de utilpassede unge, de kriminelle unge, de stofbrugende og alkoholiserede unge, de marginaliserede unge, de udstødte unge, de psykiatriramte unge, de tvangsaktiverede unge, de fejlbehandlede unge, de forældreløse unge, de voldsramte unge, de krænkede unge og de unge med sociale og psykiske problemer – typisk med forhulede boligforhold og manglende arbejdsmarkedsmæssige kompetencer.

Nu er vi ikke kommet fra en fjern planet i solsystemet. Vi er del af jeres lokalområde, vi er del af storbyen, vi er faktisk alle vegne.

Der er altid fokus på ”ungdom”, til enhver tid, for det er en overgangens fase. Et spring, der kan blive som det gamle, man finder sin plads i det bestående samfund, nok mest fordi det var muligt, eller der kan vise sit nyt, hvor en ny generation bidrager med friske øjne til omkalfatring af bestående arbejdsprincipper på vigtige samfundsmæssige områder. Større frihed, mindre ufrihed og ulighed, bedre sameksistens, og dermed bedre muligheder for opgaveløsninger på fælles problemer. Ethvert nyt starter som et ”afvig”, noget forskelligt fra det normale. Noget kan være blindgyde, andet netop det nye.

Vi laver dette optog af 2 grunde.

1. Vi ønsker at skabe noget, det gamle duer ikke. Det er spørgsmålet: hvor skal jeg bo og hvorledes, så mit liv kan begynde at blive levet. Uden bolig er du rækker! Intet tilholdssted, alt på lånt tid, og har du ikke nogen eller noget at tage (tilbage) til, så er du bare nede.
2. Vi vil gøre opmærksomt på, at vores nuværende arbejds- og værested, Gaderummet, på Nørrebrogade 56B, er sagt op. Faktisk sagt op for længe siden. Alt afhænger af hvor hurtigt Københavns Kommune trykker på aftrækkeren, og sætter politiet ind.

Halmballe-huse står der ikke i morgen, eller til den første juleaften, på en åben grund nede ved havnen, men der behøver ikke gå 2 juleaftener forbi. Gode drømme går jo altid i opfyldelse! Men selv med dette – i forhold til utraditionel boligbygning: korte tidsrum - vil vi være på herrens mark længe forinden. Og desuden vil et halmballe-hus kun være en løsning for nogen af os. Andre har brug for andre løsninger – en simpel lejlighed måske bare, eller et værelse i et fællesskab, hvor arbejde, uddannelse og livskvalitet ligger for.

Men! Vi skal til at bo på gaden, hvor vi kom fra. Inden længe vil politiet komme og smide os ud, skabe kaos, smadre alt, hvad vi har, vores ejendele og vores arbejdsredskaber. Ikke fordi vi har lyst, men fordi Københavns Kommune ikke synes det er umagen værd, at beskæftige sig med os, vores problem til trods. Københavns Kommune, der har kendt problemet siden oktober 97, har da også d.8.marts 2001 endeligt meddelt os, at de ikke kan finde en bygning, der kan huse ”sådan nogen som os”. End ikke et ”Fattigdomshus” er der til os!

Det er svært at forstå, at der ikke er politisk vilje til at løse problemet. Så da vi i forvejen har prøvet alt på det private boligmarked, men uden held, ved vi nu alt om, hvor det bærer hen.

Kig på modellerne: er de ikke flotte - men man kan ikke bo i dem, endnu!